

отъ умиление и радостъ. Тукъ Дѣдо Филю и Цанко Дюзтабановъ се покачили заедно съ шабоветѣ си на върха на „Високата могила“, забили знамето и чрезъ трикратно изгърмяване съ револверъ отъ страна на Дюзтабановъ, обявили, тъй да се рече, официално възстанието. Отъ тукъ било изпратено въ с. Млъчево писмо да възстанатъ и млечевчени. Писмото било отправено до Миха Гължба, а изпратено чрезъ Цанко Симеоновъ отъ с. Стола.

Тукъ всички възстаници отъ дветѣ чети били строе-ни по военному — по двама и по ротно и водно, като на чело на всѣка рота и водъ билъ поставенъ началникъ.

Следъ около три часова престояване на „Високата могила“ общатата възстаническа дружина, която се предвждала отъ Цанка Дюзтабанова и Дѣда Филя, които били на коне, потеглила на западъ къмъ граднишкия буазъ. Вечерята четата се прибрала да нощува въ Кръвеникъ, а въ Буаза, при колиби Дългодрентѣ, билъ оставенъ само постъ отъ четири четника,

Последнитѣ късно вечерята били обезпокоени отъ група башибозуци, но следъ като отговорили съ огънь, башибозуцитѣ се отдръпнали — по всѣка въроятностъ, защото не сж знаели числеността на възстанитѣ.

На другия день 5 май. Цанко Дюзтабановъ съ голѣмата частъ отъ четата си, на брой 82 човѣка, заминалъ за Ново-село, а въ Кръвеникъ, въ помощъ на Дѣда Филя, оставилъ 40 души габровци, заедно съ Тотя Ивановъ и Никола Каваловъ.

Въ Ново-село четата на Дюзтабановъ е била посре-щната отъ населението съ голѣми почести и тържествен-ностъ. Неописуема радостъ и веселие се четели въ очитѣ на всички възстанници и селяни. Мисълта, че скоро ще се тури край на поворния турски яремъ и ще възсияе за винаги дълго мечтаната и лелеена свобода, оварявала сър-цата и умоветѣ на всички. Скоро следъ туй патристичес-кия пламъкъ и ентузиазъмъ на събралитѣ се, се изразилъ въ необуздани и шумни пѣсни и хора средъ селото, на ко-ито не останалъ никой чуждъ: ни млади, ни стари. И во-воселци, преживяйки мимолѣтния съвъ на своята прежде-временна свобода, срѣдъ чара и прелестта на майската природа, съ горестъ си спомняли за свонтѣ още неосвобо-дени братя.

Тукъ Дюзтабановъ отседналъ въ кжшата на свеще-никъ Михалъ Попъ Радевъ, а четницитѣ били разпрѣснати по домоветѣ.

На 6 май въ граднишкия буазъ се появили башибо-зуци и се започнало сражение, което траяло презъ цѣлия день. Придаденитѣ тукъ къмъ кръвеничени отъ Дюзтабано-ва 40 габровски възстанника се изпоплашили и разбягали е-